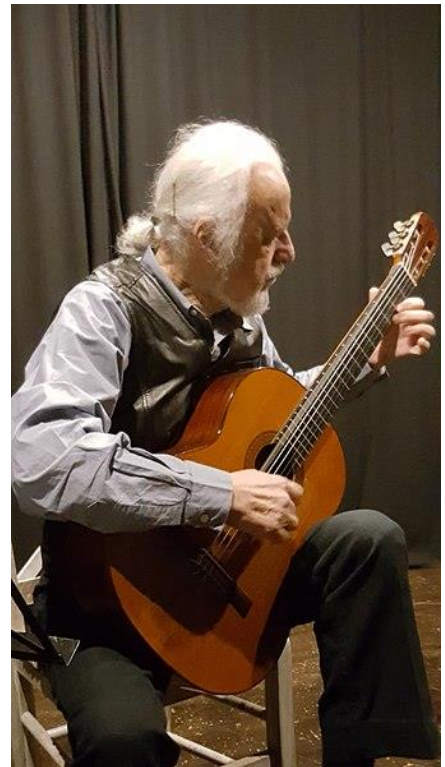

Notis Mavrudís (1945 - 2023)

Imatge: Wikimedia Commons

Notis (de Panagiotis) Mavrudís va néixer el juliol de 1945 a Atenes. Va ser fill de la Guerra Civil Grega en un sentit molt literal, perquè la seva mare el va tenir a la Presó de Dones Avérof, on va passar els dos primers anys de vida. El 1958 va començar les classes de guitarra al Conservatori Nacional d'Atenes, on va obtenir el títol el 1969. De tota manera, la carrera de músic i compositor la va emprendre força abans de completar els estudis. Va donar a conèixer el primer disc, amb les cançons *Άκρη δεν έχει ο ουρανός* («El cel no té principi ni final») i *Τα γιορτινά σου φόρεσε* («Posa't la roba de mudar»), el 1964, i l'any següent, el 1965, la cançó *Ήταν μεγάλη η νύχτα* («Era gran la nit») li va valdre el primer premi del Festival Internacional de Cançó de Tessalònica.

Al mateix temps que feia circular aquestes i altres primeres cançons, la majoria amb lletra de Iannis Kakulidis i interpretades per cantants de renom com Arleta, Iorgos Zografu i Sula Birbili, va emprendre un projecte més ambiciós: un oratori sobre la poesia d'Odisseas Elitis (a la manera de *l'Àxion Estí* de Theodorakis), concretament sobre el *Càntic heroic i fúnebre del sotstinent caigut a Albània*. L'any 68, però, també va ser el de la instauració de la dictadura dels coronels, i Mavrudís, sempre lligat a l'esquerra, no va trigar a abandonar el país. L'any 69, amb el títol del conservatori sota el braç, s'emporta el primer premi del Concurs Internacional de Guitarra de Milà i l'any següent s'instal·la en aquesta mateixa ciutat com a professor del seu instrument a la Civica Scuola di Musica. Aprofita el mateix any per fer una estada a Sant Jaume de Galícia, on es forma amb el mestre José Tomás.

A Milà s'hi va estar fins al 1975, i durant aquests anys va encetar una nova faceta de la seva producció discogràfica: la d'interpret de guitarra clàssica. En aquest sentit destaquen els *20 estudis de Ferran Sor* (editat el 1978, quan ja tornava a viure a Grècia) i, sense perdre

de vista la situació del seu país, els *Cants de la resistència grega* (1973). El 1975, un any després de la caiguda del règim dels coronels, Mavrudís, consagrat com a mestre de la guitarra i com un dels principals compositors del Neo Kima (la *Nouvelle Vague* hel·lènica), torna a Grècia i hi exerceix de professor de guitarra a la seva *alma mater*, el Conservatori Nacional d'Atenes. L'any següent torna a les composicions pròpies per la porta gran, amb el disc *Dibuixos de Theófilos*, amb lletres d'Akos Daskalópulos, inspirat en l'obra del famós pintor de Lesbos.

A partir de llavors i fins al final de la seva vida, Mavrudís es va dedicar a l'ensenyament al Conservatori d'Atenes, als recitals i concerts per diversos països del món i a la publicació de discos tant en qualitat de compositor com d'interpret, sovint en totes dues. Va musicar versos de Manos Khatzidakis al disc *Παιδί της Γης* («Fill de la Terra», 1977), així com de l'insigne estudiós del *rembétiko* Ilias Petrópulos (*Ερως ανίκητε μάχαν*, «Amor invencible en combat», 1985) i va col·laborar amb cantants insignes com Iorgos Dalaras, Kharis Alexiu, Manolis Mitsiàs, Glikeria, Pandelís Thalassinós, Eleni Vitali i Stamatis Kraunakis, entre d'altres. Al Conservatori, va ser mestre d'artistes reconeguts com Sokratis Målamas, Manolis Andrulidakis i Panagiotis Màrgaris. Amb aquest darrer va endegar, el 1999, la sèrie de versions per a dues guitarres *Café de l'art*, que va arribar als sis àlbums. A més a més, va compondre música per a produccions teatrals; entre d'altres, per a la *Ifigenia a Àulida* d'Eurípides.

Mavrudís també va idear i dirigir, dins de la productora Eros Music, la sèrie Corifeo, especialitzada en guitarra clàssica. Es va dedicar tangencialment a la política: va ser candidat dels Verds el 2009 i, un any després, va contribuir a fundar el partit Esquerra Democràtica. També va col·laborar com a articulista en diversos diaris i publicacions periòdiques. Després d'uns anys de relatiu silenci, Mavrudís va tornar a la punta de llança de la discografia hel·lènica el 2019 amb la publicació del notable llibre-disc *Αγρυπνο φεγγάρι. Μελοποιημένοι Έλληνες ποιητές από τον 19ο και τον 20ό αιώνα* («Lluna en vetlla. Musicació de poetes grecs dels segles XIX i XX»), amb poemes de Kostas Várnalis, Geòrgios Viziinós, Napoléon Lapathiotis, Maria Poliduri, Kostas Kariotakis, Iorgos Sarandaris i Iorgos Seferis.

Panagiotis Mavrudís va morir el 3 de gener de 2023 a causa d'una caiguda a la casa que tenia al poble de Makrinita, al Pèlion.

PAU SABATÉ MARQUÉS